

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 190

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

14 lipca 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

OPINIE

Europejski Bank Centralny

2010/C 190/01

Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 lipca 2010 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 974/98 w zakresie wprowadzenia euro w Estonii oraz w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2866/98 w zakresie kursu wymiany euro w odniesieniu do Estonii (CON/2010/52)

1

Europejski Inspektor Ochrony Danych

2010/C 190/02

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stanowiska Unii w ramach Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej UE-Japonia dotyczącego wzajemnego uznawania programów upoważnionego przedsiębiorcy w Unii Europejskiej i w Japonii

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2010/C 190/03	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń ⁽¹⁾	7
2010/C 190/04	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń	9

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2010/C 190/05	Kursy walutowe euro	13
---------------	---------------------------	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2010/C 190/06	Informacja Komisji Europejskiej, opublikowana zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008, na temat powiadomień państw bandery (wykazu państw i ich właściwych organów), zgodnie z art. 20 ust. 1, 2 i 3 oraz załącznikiem III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008	14
---------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 5 lipca 2010 r.

w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 974/98 w zakresie wprowadzenia euro w Estonii oraz w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2866/98 w zakresie kursu wymiany euro w odniesieniu do Estonii

(CON/2010/52)

(2010/C 190/01)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 26 maja 2010 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 974/98 w zakresie wprowadzenia euro w Estonii ⁽¹⁾. W dniu 30 czerwca 2010 r. EBC otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2866/98 w zakresie kursu wymiany euro w odniesieniu do Estonii ⁽²⁾.

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 140 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi

1. Projektowane rozporządzenia umożliwią wprowadzenie euro jako waluty Estonii po uchyleniu derogacji w odniesieniu do Estonii zgodnie z procedurą wskazaną w art. 140 ust. 2 Traktatu.
2. EBC przyjmuje z zadowoleniem projektowane rozporządzenia.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 5 lipca 2010 r.

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

⁽¹⁾ KOM(2010) 240 wersja ostateczna.

⁽²⁾ KOM(2010) 341 wersja ostateczna.

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stanowiska Unii w ramach Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej UE-Japonia dotyczącego wzajemnego uznawania programów upoważnionego przedsiębiorcy w Unii Europejskiej i w Japonii

(2010/C 190/02)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

niniejszej opinii jest zatem art. 41 ust. 2 tego rozporządzenia. EIOD zaleca, aby w preambule decyzji zawrzeć odniesienie do niniejszej opinii.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 41,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 19 lutego 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska Unii w ramach Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej UE-Japonia dotyczącego wzajemnego uznawania programów upoważnionego przedsiębiorcy w Unii Europejskiej i w Japonii ⁽³⁾.

2. Nie przeprowadzono konsultacji z EIOD, czego wymaga art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Podstawą

3. EIOD stwierdził pewne niedociągnięcia i brak jasności w kwestii ochrony danych osobowych. Po opisie kontekstu i podstawy wniosku w rozdziale III komentarze zostaną przedstawione w rozdziale IV.

II. KONSULTACJE Z EIOD

4. EIOD wydał dokument strategiczny, w którym została opisana jego rola konsultacyjna: EIOD jako doradca instytucji wspólnotowych w sprawie wniosków dotyczących przepisów i powiązanych dokumentów ⁽⁴⁾. Podstawą roli konsultacyjnej jest art. 28 ust. 2 i art. 41 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Ponadto motyw 17 rozporządzenia stanowi, że „[s]kuteczność ochrony osoby fizycznej w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w Unii zakłada spójność odpowiednich przepisów i procedur mających zastosowanie do czynności wchodzących w zakres różnych kontekstów prawnych”. Spójność należy postrzegać jako niezbędny element osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony danych na szczeblu europejskim, co obejmuje również działanie Unii na zewnątrz.

5. Komisja uznała taki szeroki zakres odpowiedzialności EIOD, a zgodnie z obowiązującą praktyką Komisja przeprowadza konsultacje z EIOD w przypadku wszystkich odpowiednich wniosków dotyczących zarówno instrumentów legislacyjnych, jak i nielegislacyjnych. Zakres działalności doradczej EIOD dotyczy „(wszystkich kwestii) związanych z przetwarzaniem danych osobowych”. Oznacza to, że wszystkie akty, które zawierają przepisy o przetwarzaniu danych osobowych lub zawierają przepisy wywołujące skutek (lub potencjalny skutek) w odniesieniu do przetwarzania danych powinny być przedmiotem konsultacji. To samo dotyczy wszystkich instrumentów podlegających zewnętrznym kompetencjom Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ COM(2010) 55 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Dokument strategiczny jest dostępny na stronie internetowej: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/PolicyP/05-03-18_PP_EDPSadvisor_EN.pdf

6. W dokumencie strategicznym został również określony czas na konsultacje. Konsultacje na wczesnym etapie procesu legislacyjnego umożliwiają EIOD skuteczne działanie i proponowanie zmian w tekście. Właściwe służby Komisji przesyłają EIOD projekt tekstu do nieformalnej konsultacji, w stosownym przypadku – przed przyjęciem formalnego wniosku. Po przyjęciu wniosku kolejnym etapem jest formalna konsultacja. Na tym etapie opinia EIOD jest publikowana w Dzienniku Urzędowym (seria C).
7. W przypadku niniejszego wniosku, jak wspomniano powyżej, EIOD nie otrzymał do konsultacji ani projektu wniosku, ani samego wniosku po jego przyjęciu. EIOD wyraża rozczarowanie takim biegiem wypadków, ponieważ, jak wyjaśni poniżej, jego wkład byłby doskonałą okazją do podniesienia wartości wniosku.
- macje i związane z nimi dane, w szczególności dotyczące podmiotów objętych programem, wymieniane są w sposób systematyczny w formie elektronicznej. Określono podlegające wymianie informacje dotyczące upoważnionych przedsiębiorców objętych programami AEO, w tym imię i nazwisko/nazwę przedsiębiorcy posiadającego status AEO, adres danego przedsiębiorcy itp.
12. System AEO został określony w art. 5a rozporządzenia (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Stanowi on, że „1. (...). Upoważniony podmiot gospodarczy korzysta z ułatwień odnoszących się do kontroli celnej dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony i/lub z uproszczeń przewidzianych w ramach przepisów celnych. (...)”.
13. Przedsiębiorca został określony w art. 1 pkt 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1875/2006⁽⁴⁾ jako „osob[a], która w ramach prowadzonej działalności gospodarczej jest włączona w czynności określone przepisami prawa celnego”. Przedsiębiorca może być zatem osobą fizyczną lub prawną. Zgodnie z ust. 9 pojęcie przedsiębiorcy obejmuje AEO. Zatem informacje o niektórych AEO mogą być uważane za „dane osobowe” zgodnie z definicją w art. 2 ust. a) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i dyrektywie 95/46/WE, a przynajmniej informacje dotyczące tych AEO, które są osobami fizycznymi. Nawet informacje o AEO będących osobami prawnymi mogą w niektórych przypadkach być uznawane za dane osobowe. W takich przypadkach czynnikiem determinującym jest fakt, czy informacja „odnosi się do” „identyfikowalnej” osoby fizycznej⁽⁵⁾. W konsekwencji nie ma wątpliwości, czy dane osobowe mogą podlegać wymianie w kontekście przedmiotowego wniosku.
14. Dane osobowe będą przetwarzane przez organy celne. Artykuł 1 pkt 2 załącznika do wniosku przewiduje, że „[o]rgany celne, o których mowa w art. 1 lit. c) CCMAAA (...) są odpowiedzialne za wdrożenie niniejszej decyzji”. Definicja, do której artykuł się odnosi, brzmi: „organ celny» oznacza (...) we Wspólnocie – właściwe służby Komisji Wspólnot Europejskich odpowiedzialne za sprawy celne oraz organy celne państw członkowskich Wspólnoty”. Zatem zarówno rozporządzenie (WE) nr 45/2001, jak i dyrektywa 95/46/WE, będą mieć zastosowanie w niniejszym kontekście⁽⁶⁾. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 ma zastosowanie do przetwarzania danych przez Komisję, zaś dyrektywa 95/46/WE – do przetwarzania danych przez krajowe organy celne.
8. Celem wniosku jest wzajemne uznanie programów upoważnionego przedsiębiorcy w Unii i Japonii za kompatybilne i równoważne, zaś odpowiednich przyznanych statusów AEO za wzajemnie zaakceptowane.
9. Stosunki między UE a Japonią w obszarze cel opierają się na Umowie o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych (CCMAAA)⁽¹⁾, która weszła w życie w dniu 1 lutego 2008 r. Zgodnie z CCMAAA współpraca celna obejmuje wszystkie dziedziny związane ze stosowaniem przepisów celnych. CCMAAA zawiera wezwanie skierowane do Unii i Japonii o podjęcie starań w zakresie współpracy w celu wprowadzania dalszych ułatwień w handlu w dziedzinie cel zgodnie ze standardami międzynarodowymi⁽²⁾. Wzajemne uznawanie programów upoważnionego przedsiębiorcy i środków bezpieczeństwa przyczynia się jednocześnie do poprawy bezpieczeństwa całego łańcucha dostaw, jak i do ułatwienia wymiany handlowej.
10. Wniosek stanowi również, że oprócz innych kwestii, organy celne utrzymują zgodność między systemami, a każdy organ celny przyznaje porównywalne korzyści przedsiębiorcom korzystającym ze statusu AEO. Znajduje się w nim również zapis, że organy celne muszą usprawniać komunikację, a także wymianę informacji. Wniosek zawiera wykaz szczegółowych informacji na temat AEO, które podlegają wymianie.

III. KONTEKST I PODSTAWA WNIOSKU

IV. ANALIZA WNIOSKU

IV.1. Zastosowanie przepisów o ochronie danych osobowych

11. Artykuł IV załącznika do wniosku dotyczy wymiany informacji i komunikacji. Znajduje się w nim zapis, że infor-

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 6.3.2008, s. 24.

⁽²⁾ Artykuł 4 CCMAAA.

⁽³⁾ Dz.U. L 117 z 4.5.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 360 z 19.12.2006, s. 64.

⁽⁵⁾ Zob. opinię nr 4/2007 Grupy Roboczej ds. Ochrony Danych powołanej na mocy art. 29 w sprawie pojęcia danych osobowych, WP 136, dostępnej na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/justice-home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2007/wp136_pl.pdf, w szczególności s. 23 i 24.

⁽⁶⁾ Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i dyrektywy 95/46/WE.

IV.2. Międzynarodowe przekazywanie danych osobowych

15. Zarówno dyrektywa, jak i rozporządzenie przewidują analogiczne przepisy dotyczące transgranicznego przepływu danych osobowych, odpowiednio w art. 25–26 i art. 9. Zasada tam ustanowiona zakłada, że dane osobowe nie mogą być przekazywane z państwa członkowskiego do kraju trzeciego, chyba że kraj trzeci zapewni odpowiedni poziom ochrony (lub zostaną przyjęte odpowiednie zabezpieczenia albo zastosowanie będzie miał jeden z przewidzianych wyjątków).

Oświadczenie o odpowiednim poziomie ochrony we wniosku

16. Uzupełnienie zawiera punkt dotyczący ochrony danych (pkt 11). Zgodnie z pkt 11 japoński system ochrony danych jest odpowiedni w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Artykuł 9 dotyczy systemu, który należy stosować w przypadku przekazywania danych osobowych odbiorcom innym niż instytucje i organy wspólnotowe niepodlegające dyrektywie 95/46/WE, co odnosi się do krajów trzecich, takich jak Japonia.
17. Artykuł 9 ust. 1 stanowi, że „[d]ane osobowe są przekazywane odbiorcom innym niż instytucje i organy wspólnotowe, a które nie podlegają prawu krajowemu przyjętemu zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, jedynie wtedy, gdy w kraju odbiorcy lub w organizacji międzynarodowej, do jakiej należy odbiorca, zapewniony jest odpowiedni poziom ochrony i dane są przekazywane jedynie w celu spełnienia zadań należących do administratora danych”.
18. Zgodnie z art. 9 ust. 2 ocena poziomu ochrony zapewnianej przez kraj trzeci lub organizację międzynarodową powinna zostać przeprowadzona w świetle „wszystkich okoliczności dotyczących operacji przekazania danych lub zestawu takich operacji”. Ponadto artykuł zawiera kilka przykładów aspektów, które należy uwzględnić podczas oceny: „(...) szczególną uwagę należy zwrócić na charakter danych, cel i czas trwania proponowanych operacji przetwarzania, państwo trzecie będące odbiorcą lub organizację międzynarodową będącą odbiorcą, przepisy prawa, zarówno ogólnego, jak i branżowego obowiązującego w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej, o których mowa, oraz zasady zawodowe i środki bezpieczeństwa stosowane w tym państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej”. Wykaz nie jest wyczerpujący, można również uwzględnić inne elementy w zależności od danej sprawy.
19. Artykuł 9 rozporządzenia należy interpretować w świetle art. 25 i 26 dyrektywy 95/46/WE. Artykuł 25 ust. 6 dyrektywy stanowi, że „Komisja może stwierdzić, zgodnie z procedurą określoną w art. 31 ust. 2, że państwo trzecie zapewnia odpowiedni stopień ochrony w znaczeniu ust. 2 niniejszego artykułu, co wynika z jego prawa krajowego lub międzynarodowych zobowiązań, jakie państwo to przyjęło (...)”. Należy zatem stosować procedurę wymaganą w art. 31 ust. 2 dyrektywy, czyli procedurę komitologii, w celu stwierdzenia, że kraj trzeci zapewnia odpowiedni poziom ochrony.

20. W kontekście niniejszego wniosku procedura nie została zastosowana; w konsekwencji oświadczenie w pkt 11 co do odpowiedniego poziomu ochrony japońskiego systemu stanowi naruszenie art. 25 ust. 6 dyrektywy. EIOD zdecydowanie zaleca zatem uchylenie tego oświadczenia.
21. EIOD przyznaje, że art. IV pkt 5 załącznika do wniosku stanowi, że „[o]rgany celne zapewniają ochronę danych zgodnie z Umową o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, w szczególności jej art. 16”. Artykuł 16 dotyczy „Wymiany informacji i poufności”, a jego ust. 2 stanowi, że „[d]ane osobowe mogą być wymieniane tylko w przypadku, gdy Umawiająca się Strona mająca je otrzymać zobowiąże się do ochrony tych danych w co najmniej równorzędnym zakresie do ochrony zapewnianej w danym przypadku przez Umawiającą się Stronę mającą przekazać informacje. Umawiająca się Strona przekazująca informacje nie zastrzega bardziej rygorystycznych warunków niż te, które mają zastosowanie w ramach jej jurysdykcji”.
22. EIOD chciałby jednak podkreślić, że zgodnie z opisem powyżej, system oceny poziomu ochrony kraju trzeciego jest systemem opartym nie na „równoważności”, lecz na „odpowiednim poziomie ochrony” (obecne zobowiązania międzynarodowe Unii) ⁽¹⁾. W każdym razie wydaje się, że art. 16 ma charakter deklaracyjny, zatem CCMAAA nie zawiera żadnego dowodu na występowanie rzeczywistej „równoważności”. Ponadto nie ma w nim odniesienia do przeprowadzonej analizy „równoważności”, ani nawet do „odpowiedniego poziomu ochrony”. Zatem zwykłe oświadczenie w art. 16 nie może być uznane za decydujący element w ocenie odpowiedniego poziomu ochrony i nie może być podstawą do oświadczenia zamieszczonego w pkt 5.1 uzasadnienia.

Szersza perspektywa w odniesieniu do szczególnych cech sprawy

23. Należy zauważyć, że ocena poziomu ochrony w danym kraju może być przeprowadzana na różnych poziomach z różnymi skutkami prawnymi przez Komisję Europejską, organy odpowiedzialne za ochronę danych i administratorów danych. Ustalenie odpowiedniego poziomu ochrony przez Komisję Europejską na podstawie art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE jest wiążące dla państw członkowskich. Ma to również zastosowanie do instytucji i organów Unii Europejskiej na mocy art. 9 ust. 5 rozporządzenia. Wobec braku takiej decyzji, w wielu państwach członkowskich ocenę odpowiedniego poziomu ochrony powierza się organom odpowiedzialnym za ochronę danych, w innych – administratorom danych pod

⁽¹⁾ Zob. art. XIV GATS: „Pod warunkiem że środki takie nie są stosowane w sposób, który mógłby tworzyć narzędzie arbitralnej albo nieuzasadnionej dyskryminacji między krajami, gdzie panują podobne warunki, albo ukrytego ograniczenia dla handlu usługami, nic w niniejszym Układzie nie będzie interpretowane jako przeszkoda w przyjęciu i stosowaniu przez któregośkolwiek Członka środków: (...) c) niezbędnych dla zapewnienia przestrzegania ustaw i przepisów, które nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszego Układu, łącznie z odnoszącymi się do: (...) (ii) ochrony życia prywatnego osób w zakresie przetwarzania i rozpowszechniania danych osobistych oraz ochrony poufności ich osobistych akt i rachunków; (...)”.

nadzorem organów odpowiedzialnych za ochronę danych. Artykuł 9 rozporządzenia opiera się na tym ostatnim modelu.

24. Oznacza to, że nawet jeżeli nie uznano, że dany kraj w całości zapewnia „odpowiednią” ochronę zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 6 dyrektywy, prawny system ochrony danych mający zastosowanie do specjalnych operacji przekazywania danych lub specjalnego zestawu takich operacji może zostać uznany za „odpowiedni” przez kontrolera (w kontekście wyjaśnionym poniżej).

25. W świetle art. 9 ust. 2 rozporządzenia (a także art. 25 ust. 2 dyrektywy) administrator danych powinien ocenić wszystkie okoliczności, w jakich odbywa się operacja przekazywania danych lub zestaw takich operacji. Analizę należy przeprowadzać *in concreto*, uwzględniając szczególne cechy (gwarancje lub ryzyko) przedmiotowych operacji przekazywania danych lub zestawu takich operacji. W wyniku oceny należy określić istniejący poziom ochrony w odniesieniu do specjalnych operacji transferu lub zestawu takich operacji. Ocena powinna ograniczać się do celów uwzględnionych przez administratora danych i odbiorców w kraju przeznaczenia. W takim przypadku administrator powinien ponosić odpowiedzialność za sprawdzenie, czy warunki „odpowiedniego poziomu ochrony” są spełnione. Po przeprowadzeniu oceny przez administratora danych wynik jest objęty nadzorem organu odpowiedzialnego za ochronę danych.

26. Punkt 11 uzasadnienia stanowi, że japoński system jest zdefiniowany w japońskim prawie celnym (art. 108–2), ustawie o międzynarodowej pomocy w prowadzeniu dochodzeń i innych powiązanych z nimi kwestiach (art. 1 i 3), ustawie o państwowej służbie publicznej (art. 100), ustawie o ochronie danych osobowych znajdujących się w posiadaniu organów administracji (art. 8) i ustawie o dostępie do informacji znajdujących się w posiadaniu organów administracji (art. 5).

27. EIOD nie posiada dowodów na to, że system został oceniony w świetle dokumentu roboczego (WP12) Grupy Roboczej ds. Ochrony Danych powołanej na mocy art. 29 zatytułowanego „Przekazywanie danych osobowych krajom trzecim: stosowanie art. 25 i 26 dyrektywy w sprawie ochrony danych w UE” (ang. *Transfer of personal data to third countries: Applying Articles 25 and 26 of the EU data protection directive*) oraz w sposób zgodny z zasadami w nim ustanowionymi⁽¹⁾.

28. Należy również pamiętać, że metoda oceny „odpowiedniego poziomu ochrony” oznacza, że zarówno litera, jak i praktyka prawa powinny zostać uwzględnione (obiek-

tywne i funkcjonalne podejście). Zatem analiza samego systemu prawnego nie jest dostatecznym dowodem stosowania jego zasad w praktyce.

29. Oznacza to, że należy sprawdzić skuteczne wdrożenie i stosowanie wspomnianych zasad w praktyce przed ustaleniem, czy operacja przekazywania danych lub zestaw takich operacji jest skutecznie objęty odpowiednim poziomem ochrony; w omawianym przypadku dotyczy to wymiany informacji w kontekście programów AEO.

30. W tym kontekście administratorzy (w omawianym przypadku właściwe służby Komisji Europejskiej odpowiedzialne za sprawy celne oraz organy celne państw członkowskich Unii) muszą przeprowadzać ocenę w celu sprawdzenia, czy kraj przeznaczenia (w tym przypadku Japonia) skutecznie zapewnia odpowiedni poziom ochrony specjalnych operacji przekazywania danych ograniczonych do specjalnych celów i odbiorców w tym kraju⁽²⁾ (to jest wymiany danych w celu wdrożenia programów AEO). Taka ocena nie została jednak przeprowadzona.

31. We wniosku można było uwzględnić takie podejście jako alternatywę dla procedury oceny „odpowiedniego poziomu” ochrony danych w Japonii zgodnie z opisem powyżej.

Inne alternatywy

32. We wniosku można było również rozważyć, czy administratorzy mogą powoływać się na inne rodzaje „odpowiednich zabezpieczeń”, zgodnie z art. 9 ust. 7 rozporządzenia i art. 26 ust. 2 dyrektywy lub, czy wszelkie inne wyjątki określone w art. 9 ust. 6 rozporządzenia lub art. 26 ust. 1 dyrektywy mają zastosowanie⁽³⁾.

IV.3. Dodatkowe wymogi w prawie ochrony danych

Jakość danych

33. Zasada jakości danych jest opisana w art. 4 rozporządzenia. Zgodnie z definicją w nim zawartą, oprócz innych elementów, „[d]ane osobowe muszą być: (...) c) prawidłowe, stosowne oraz nienadmierne w stosunku do celów, dla których są gromadzone i/lub przetwarzane dalej; (...)”. Kategorie danych wymienione w art. IV pkt 4 wydają się być zgodne z tą zasadą.

34. Ponadto art. 4 rozporządzenia stanowi: „[d]ane osobowe muszą być: (...) e) przetrzymywane w formie, która pozwala na zidentyfikowanie podmiotów danych przez czas nie dłuższy niż jest to konieczne do celów, dla których dane były gromadzone lub dla których są przetwarzane dalej. (...)”. Zatem trzeba będzie określić okres przechowywania danych osobowych podlegających przetworzeniu.

⁽¹⁾ Dokument roboczy Grupy Roboczej ds. Ochrony Danych powołanej na mocy art. 29 „Transfers of personal data to third countries: Applying Articles 25 and 26 of the EU data protection directive”, dostępny na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/1998/wp12_en.pdf

⁽²⁾ EIOD zawarł podobną interpretację w kontekście konsultacji na wniosek OLAF-u w sprawie dokumentu „Transfers of personal data to third countries: »adequacy« of signatories to Council of Europe Convention 108 (case 2009–0333)”, dostępną na stronie internetowej: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Adminmeasures/2009/09-07-02_OLAF_transfer_third_countries_EN.pdf

⁽³⁾ Jeżeli chodzi o art. 26 ust. 1 dyrektywy, zob. dokument roboczy Grupy Roboczej ds. Ochrony Danych powołanej na mocy art. 29 w sprawie wspólnej wykładni art. 26 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE, WP114, dostępny na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2005/wp114_pl.pdf

Prawa podmiotu danych

35. Komisja będzie musiała zapewnić mechanizmy gwarantujące prawa podmiotu danych, takie jak prawo dostępu i poprawy danych (art. 13 i 14 rozporządzenia).

Obowiązek przekazania informacji

36. Artykuły 11 i 12 rozporządzenia określają informacje, które należy przekazać zainteresowanej osobie oraz czas na ich przekazanie. Komisja będzie musiała ustanowić procedurę pozwalającą ustalić, na przykład, czy informacje będą przekazywane w momencie gromadzenia danych (przez kraj trzeci) czy przez samą Komisję.

V. WNIOSKI I ZALECENIA

37. EIOD jest rozczarowany, że nie przeprowadzono procedury konsultacji opisanej w rozdziale II.
38. EIOD zaleca usunięcie oświadczenia o odpowiednim poziomie ochrony japońskiego systemu, które znajduje się w pkt 11 uzasadnienia, ponieważ oświadczenie to jest niezgodne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 45/2001

i dyrektywy 95/46/WE. Ponadto zaleca rozważenie różnych możliwości oferowanych przez rozporządzenie i dyrektywę w celu zapewnienia stosowania przepisów dotyczących międzynarodowych operacji przekazywania danych.

39. EIOD rekomenduje, aby Komisja:

- określiła okres przechowywania danych osobowych podlegających przetworzeniu,
- przewidziała mechanizmy gwarantowania praw podmiotów danych,
- ustanowiła procedurę przekazywania informacji podmiotom danych.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2010 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE**Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 190/03)

Data przyjęcia decyzji	19.5.2010
Numer środka pomocy państwa	N 161/10
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Hypo Real Estate
Podstawa prawna	Finanzmarktstabilisierungsgesetz
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Pomoc na zaradzenie poważnym zaburzeniom gospodarki
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 1 850 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	—
Sektory gospodarki	Pośrednictwo finansowe
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	SoFFin (Sonderfonds Finanzmarktstabilisierung), Frankfurt am Main
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	28.6.2010
Numer środka pomocy państwa	N 263/10
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Third Extension of the Guarantee Scheme for credit institutions in Spain
Podstawa prawna	Royal Decree-law 07/2008, October 13
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc na zaradzenie poważnym zaburzeniom gospodarki
Forma pomocy	Gwarancja
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 164 000 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	1.7.2010–31.12.2010
Sektory gospodarki	Pośrednictwo finansowe
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Kingdom of Spain
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE**Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń**

(2010/C 190/04)

Data przyjęcia decyzji	28.4.2010
Numer środka pomocy państwa	N 5/08
Państwo członkowskie	Luksemburg
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Aide à l'amélioration de la valeur écologique des forêts
Podstawa prawna	Rozporządzenie
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc przydzielana na zalesianie, naturalną odnowę oraz opracowanie prostych planów zarządzania
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	440 000 EUR
Intensywność pomocy	80 %
Czas trwania	4 lata
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministère de l'Agriculture, de la Viticulture et du Développement rural 1, rue de la Congrégation 2913 Luxembourg LUXEMBOURG
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	28.5.2010
Numer środka pomocy państwa	NN 14/10 (ex. N 703/09)
Państwo członkowskie	Cypr
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Plan for the Control and Fight of Scrapie in Sheep and Goats
Podstawa prawna	— Law 149(I) of 2004, relating to the implementation of Community Regulations in the veterinary sector (Regulation (EC) No 999/2001) — Law 109(I) of 2001, relating to animal health — Decrees adopted between 2005 and 2008 (545/2005, 160/2007 and 44/2008) relating to the application of a programme for the breeding of sheep resistant to scrapie

Rodzaj środka pomocy	Sektory hodowli
Cel pomocy	Pomoc związana z chorobami zwierzęcymi
Forma pomocy	Usługi dotowane
Budżet	4 362 419 EUR
Intensywność pomocy	100 %
Czas trwania	1.1.2009–31.12.2010
Sektory gospodarki	Sektor rolnictwa
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Κτηνιατρικές Υπηρεσίες 1417 Αθαλάσσια Λευκωσία/Nicosia ΚΥΠΡΟΣ/CYPRUS
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	10.6.2010
Numer środka pomocy państwa	N 40/10
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	Sachsen
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Richtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Umwelt und Landwirtschaft zur Förderung der Tierzucht
Podstawa prawna	Richtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Umwelt und Landwirtschaft zur Förderung der Tierzucht (Förderrichtlinie Tierzucht — RL TZ/2010) Punkt 2.e); §§ 23 und 44 der Haushaltsordnung für den Freistaat Sachsen (Sächsische Haushaltsordnung — SäHO) sowie der hierzu ergangenen Verwaltungsvorschriften des Sächsischen Staatsministeriums der Finanzen, in der jeweils geltenden Fassung; Rahmenplan 2008-2011 der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der Agrarstruktur und des Küstenschutzes“ Förderbereich: Sonstige Maßnahmen, „Grundsätze für die Förderung der Erhaltung genetischer Ressourcen in der Landwirtschaft“
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc rolno-środowiskowa
Forma pomocy	Dotacja
Budżet	Całkowity budżet: 0,4 mln EUR Roczny budżet: 0,1 mln EUR
Intensywność pomocy	zmienna
Czas trwania	Do 31.12.2013
Sektory gospodarki	Rolnictwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Bundesministerium für Ernährung, landwirtschaft und Verbraucherschutz Rochusstr 1 53123 Bonn DEUTSCHLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	17.5.2010
Numer środka pomocy państwa	N 82/10
Państwo członkowskie	Estonia
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Eesti maaelu arengukava 2007–2013 meetme 1.8 „Põllu- ja metsamajanduse infrastruktuuri investeeringutoetuse” metsanduslikud tegevused
Podstawa prawna	Eesti maaelu arengukava 2007–2013, peatükk 5.3.1; Põllumajandusministri 11.10.2007. aasta määrus nr 123 „Põllu- ja metsamajanduse infrastruktuuri investeeringutoetuse saamise nõuded, toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise täpsem kord”; Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seadus
Rodzaj środka pomocy	Pomoc na rzecz leśnictwa
Cel pomocy	Leśnictwo
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	Budżet całkowity 120 mln EEK (około 7,7 mln EUR)
Intensywność pomocy	Do 90 % kosztów kwalifikowalnych
Czas trwania	1.10.2010–31.12.2013
Sektory gospodarki	Leśnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet Narva 3 51009 Tartu EESTI/ESTONIA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	17.5.2010
Numer środka pomocy państwa	N 147/10
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Province autonome de Trento

Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Piano di Sviluppo Rurale della Provincia Autonoma di Trento Asse 2 Misura 227 interventi non produttivi
Podstawa prawna	Programma di Sviluppo Rurale (PSR) della Provincia autonoma di Trento 2007-2013, decisione C(2009) 10338 del 17.12.2009
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc dla sektora leśnictwa
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	Maksymalne roczne wydatki: 1,75 mln EUR Ogólna kwota maksymalna: 7 mln EUR
Intensywność pomocy	Do 100 % kosztów kwalifikowanych
Czas trwania	31.12.2013
Sektory gospodarki	Sektor leśnictwa
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 5 38122 Trento TN ITALIA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

13 lipca 2010 r.

(2010/C 190/05)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2569	AUD	Dolar australijski	1,4336
JPY	Jen	110,95	CAD	Dolar kanadyjski	1,2978
DKK	Korona duńska	7,4555	HKD	Dolar hong kong	9,7715
GBP	Funt szterling	0,83180	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7641
SEK	Korona szwedzka	9,4033	SGD	Dolar singapurski	1,7357
CHF	Frank szwajcarski	1,3337	KRW	Won	1 524,23
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,5199
NOK	Korona norweska	7,9570	CNY	Yuan renminbi	8,5117
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,1980
CZK	Korona czeska	25,344	IDR	Rupia indonezyjska	11 382,54
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,0252
HUF	Forint węgierski	277,80	PHP	Peso filipińskie	58,376
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	38,6910
LVL	Łat łotewski	0,7087	THB	Bat tajlandzki	40,683
PLN	Złoty polski	4,0748	BRL	Real	2,2099
RON	Lej rumuński	4,2615	MXN	Peso meksykańskie	16,0698
TRY	Lir turecki	1,9564	INR	Rupia indyjska	58,7660

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Informacja Komisji Europejskiej, opublikowana zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008, na temat powiadomień państw bandery (wykazu państw i ich właściwych organów), zgodnie z art. 20 ust. 1, 2 i 3 oraz załącznikiem III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008

(2010/C 190/06)

Zgodnie z art. 20 ust. 1, 2 i 3 oraz załącznikiem III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. następujące państwa trzecie zgłosiły Komisji Europejskiej organy publiczne, które, w związku z systemem świadectw połowowych ustanowionym w art. 12 tego rozporządzenia, są upoważnione do: ⁽¹⁾

- a) rejestrowania statków rybackich pod ich banderą,
- b) przyznawania, zawieszania i cofania licencji połowowych swoim statkom rybackim;
- c) potwierdzania prawdziwości informacji przedstawionych w świadectwach połowowych, o których mowa w art. 12, oraz zatwierdzania takich świadectw,
- d) wprowadzania, kontroli przestrzegania oraz egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać ich statki rybackie;
- e) weryfikacji takich świadectw połowowych w celu wspierania właściwych organów państw członkowskich w drodze współpracy administracyjnej, o której mowa w art. 20 ust. 4;
- f) przekazywania wzorów formularzy swoich świadectw połowowych zgodnych ze wzorem zamieszczonym w załączniku II; oraz
- g) uaktualniania takich zgłoszeń.

Państwo trzecie	Właściwe organy
ALBANIA	a): — Albanian General Harbour Masters (Ministry of Public Work, Transportation and Telecommunication) b): — National Licensing Center (Ministry of Economy, Trade and Energy) c), d), e): — Fishery Inspectorate (Ministry of Environment, Forestry and Water Administration) f), g): — Directorate of Fisheries Policies (Ministry of Environment, Forestry and Water Administration)
ALGERIA	a) to d): — Directions de la Pêche et des Ressources Halieutiques des Wilayas de — El Tarf, — Annaba, — Skikda, — Jijel, — Bejaian, — Tizi Ouzou, — Boumerdes, — Alger, — Tipaza,

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

Państwo trzecie	Właściwe organy
	— Chlef, — Mostaganem, — Oran, — Ain — Temouchent, oraz — Tlemcen.
	od e) do g): — Ministère de la Pêche et des Ressources Halieutiques
ANGOLA	a): — Conservatória do registo de propriedade subordinada ao Ministério da Justiça / Capitania dos portos subordinada ao Ministério dos Transportes b): — Ministro das Pescas c): — Nacional de Fiscalização Pesqueira e da Aquicultura (SNFPA) / Direcção Nacional de Pescas e Protecção dos Recursos Pesqueiros (DNPPRP) d): — Servicio Nacional de Fiscalização Pesqueira e da Aquicultura (SNFPA) e), f), g): — Direcção Nacional de Pescas e Protecção dos Recursos Pesqueiros / Órgão do Ministério das Pescas
ANTIGUA I BARBUDA	od a) do g): — Chief Fisheries Officer, Fisheries Division, Ministry of Agriculture, Lands Housing and Environment
ARGENTINA	od a) do f): — Subsecretario de Pesca y Acuicultura Director Nacional de Coordinación Pesquera g): — Embajada Argentina ante la UE
AUSTRALIA	od a) do e): — Australia Fisheries Management Authority Fisheries WA, Department of Resources Fisheries, Queensland Primary Industries and Fisheries od f) do g): — The Australian Government Department of Agriculture, Fisheries and Forestry
BENIN	a): — Direction de la Marine Marchande od b) do g): — Direction des Pêches
BAHAMY	a), b): — Port Department and Department of Marine Resources od c) do g): — Department of Marine Resources
BELIZE	a): — IMMARBE od b) do f): — Fisheries Department of the Ministry of Agriculture and Fisheries

Państwo trzecie	Właściwe organy
BRAZYLIA	a), b), d), e), f), g): — Ministry of Fisheries and Aquaculture c): — Ministry of Fisheries and Aquaculture/ Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply
KAMERUN	a): — Ministère des Transports od b) do g): — Ministère de l'Elevage, des Pêches et Industries Animales
KANADA	od a) do f): — Assistant Deputy Minister of Fisheries and Aquaculture
REPUBLIKA ZIELONEGO PRZYLĄDKA	a): — Institut Maritime et Portuaire b), d), f), g): — Direction Générale des Pêches c), e): — Direction Générale des Pêches Institut National Développement des Pêches
CHILE	a): — Dirección General del Territorio Marítimo y Marine Mercante de la Armada de Chile b): — Subsecretaría de Pesca od c) do g): — Servicio Nacional de Pesca
CHINY	od a) do g): — Bureau of Fisheries
KOLUMBIA	a): — Dirección General Marítima od b) do g): — Instituto Colombiano de Desarrollo Rural g): — Director de Pesca y Acuicultura
KOSTARYKA	a): — Oficina de Bienes Muebles b): — Presidente Ejecutivo, Instituto Costarricense de Pesca y Acuicultura c) oraz f): — Dirección General Técnica, Instituto Costarricense de Pesca y Acuicultura d): — Unidad de Control Pesquero, Instituto Costarricense de Pesca y Acuicultura Director General del Servicio Nacional de Guardacostas e): — Departamento de Cooperación Internacional, Instituto Costarricense de Pesca y Acuicultura g): — Ministro de Agricultura y Ganadería

Państwo trzecie	Właściwe organy
CHORWACJA	od a) do g): — Department of Fisheries, Ministry of Agriculture, Fishery and Rural Development
KUBA	a): — Registro Marítimo Nacional b), c), e): — Oficina Nacional de Inspección Pesquera d): — Dirección de Ciencias y Regulaciones Pesqueras oraz Oficina Nacional de Inspección Pesquera f): — Dirección de Planificación del Ministerio de la Industria Pesquera g): — Dirección de Relaciones Internacionales del Ministerio de la Industria Pesquera
EKWADOR	a), c), e): — Director de Gestión y Desarrollo Sustentable Pesquero and Director Regional de Pesca b): — Director General de Pesca d): — Director de Control Pesquero f), g): — Subsecretario de Recursos Pesqueros
EGIPT	a), g): — Ministry of Agriculture and Land Reclamation b), d), e): — General Authority for Fish Resources Development c), f): — General Organization for Veterinary Services
SALWADOR	a): — Autoridad Marítima Portuaria od b) do g): — Centro de Desarrollo de la Pesca y la Acuicultura
ERYTREA	a), f): — Ministry of Fisheries b): — Fisheries Resource Regulatory Department c): — Fish Quality Inspection Division d): — Monitoring Controlling and Surveillance, Ministry of Fisheries e): — Liaison Division, Ministry of Fisheries g): — Government of the State of Eritrea
FALKLANDY	a): — Registrar of Shipping, Customs and Immigration Department

Państwo trzecie	Właściwe organy
WYSPY OWCZE	od b) do g): — Director of Fisheries, Fisheries Department a): — FAS Faroe Islands National and International Ship Register b): — Ministry of Fisheries Faroe Islands Fisheries Inspection c): — nie dotyczy d): — Ministry of Fisheries The Faroe Islands Fisheries Inspection The Police and Public Prosecution Authority e): — The Faroe Islands Fisheries Inspection f), g): — Ministry of Fisheries
FIDŻI	a): — Fiji Islands Maritime and Safety Administration od b) do f): — Fisheries Department g): — Ministry of Health
POLINEZJA FRANCUSKA	a): — Direction Polynésienne des Affaires Maritimes b), c), e), f): — Service de la Pêche, d): — Service de la Pêche and Haut Commissariat de la République en Polynésie française and Service des Affaires Maritimes g): — Direction des Pêches Maritimes et de l'Aquaculture
GABON	a), b): — Ministre de l'Economie Forestière, des Eaux et de la Pêche od c) do g): — Directeur Général des Pêches et de l'Aquaculture
GAMBIA	a): — The Gambia Maritime Administration od b) do g): — Director of Fisheries
GHANA	od a) to g): — Directorate of Fisheries
GRENLANDIA	a): — The Danish Maritime Authority od b) do g): — The Greenland Fisheries Licence Control Authority

Państwo trzecie	Właściwe organy
GRENADA	od a) do g): — Fisheries Division
GWATEMALA	a), d): — Unidad de Manejo de la Pesca y Acuicultura b), c), e), f), g): — Ministerio de Agricultura, Ganadería y Alimentación
GWINEA	a): — Agence Nationale de Navigation Maritime b): — Direction Nationale de la Pêche Maritime c), d), f): — Centre National de Surveillance et de Protection des Pêches e): — Service Industries Assurance Qualité des Produits de la Pêche et de l'Aquaculture g): — Ministère de la Pêche et de l'Aquaculture
GUJANA	od a) do f): — Fisheries Department
ISLANDIA	a), b): — Directorate of Fisheries c), e), f), g): — Directorate of Fisheries The Icelandic Food and Veterinary Authority d): — Directorate of Fisheries The Icelandic Coast Guards
INDIE	a), b): — Marine Products Exports Development Authority, Director General of Shipping, Ministry of Shipping, Department of Fisheries of State (Provincial) Governments of West Bengal, Gujarat, Kerala, Orissa, Andhra Pradesh, Karnataka, Maharastra, and Tamil Nadu c), e): — Marine Products Exports Development Authority d): — Director General of Shipping, Marine Products Exports Development Authority, Coast Guard and Department of Fisheries of the State Governments f): — Department of Commerce, Ministry of Commerce and Industry g): — Department of Commerce, Ministry of Commerce and Industry and Department of Animal Husbandry, Dairying and Fisheries, Ministry of Agriculture
INDONEZJA	a), b): — Heads of Marine and Fisheries Services Province Director General of Capture Fisheries c): — Heads of Fishing Ports, Directorate General of Capture Fisheries Fisheries Inspectors, Directorate General of Marine and Fisheries Resources Surveillance and Control d): — Director General of marine and Fisheries Resources, Surveillance and Control

Państwo trzecie	Właściwe organy
WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ	e): — Director General of Capture Fisheries
	f), g): — Director General of Fisheries Product Processing and Marketing
	a): — Directeur des Affaires Maritimes et Portuaires
	b), f), g): — Ministre de la Production Animale et des Ressources Halieutiques
JAPONIA	c), e): — Service d'Inspection et de Contrôles Sanitaires Vétérinaires en Frontières
	d): — Directeur des Productions Halieutiques
	a): — Fisheries Management Division, Bureau of Fisheries, Department of Fisheries and Forestry, Hokkaido Government — Aomori Prefectural Government — Hachinohe Fisheries Office, Sanpachi District Administration Office, Aomori Prefectural Government — Mutsu Fisheries Office, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Seihoku District Administration Office, Aomori Prefectural Government — Ajigasawa Fisheries Office, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Seihoku District Administration Office, Aomori Prefectural Government — Fisheries Industry Promotion Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Kuji Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Miyako Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Kamaishi Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Ofunato Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Industry Promotion Division, Agriculture Forestry and Fisheries Department, Miyagi Prefectural Government — Fisheries and Fishing Ports Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Akita Prefectural Government — Fisheries Division, Industrial and Economic Affairs Department Shonai Area General Branch Administration Office, Yamagata Prefectural Government — Fishery Division, Fukushima Prefectural Government — Fishery Office, Fukushima Prefectural Government — Fisheries Administration Division, Ibaraki Prefectural Government — Marine Industries Promotion Division, Chiba Prefectural Government — Fishery section, Agriculture, Forestry and Fishery Division, Bureau of Industrial and Labor Affairs, Tokyo Metropolitan Government — Fisheries Division, Environment and Agriculture Department, Kanawaga Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Niigata Prefectural Government — Promotion Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Promotion Department, Sado Regional Promotion Bureau, Niigata Prefectural Government — Fisheries and Fishing Port Division, Toyama Prefectural Government — Fishery Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Ishikawa Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Fukui Prefectural Government

Państwo trzecie	Właściwe organy
	— Reinan Regional Promotion Bureau, Fukui Prefectural Government — Office of Fishery Management, Division of Fishery, Department of Industry, Shizuoka Prefectural Government — Fisheries Administration Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Aichi Prefectural Government — Fisheries Resource Office, Department of Agriculture, Fisheries, Commerce and Industry, Mie Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Kyoto Prefectural Government — Fisheries Office, Kyoto Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Environment, Agriculture, Forestry and Fisheries, Osaka Prefectural Government — Fisheries Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Bureau, Agriculture and Environmental Department, Hyogo Prefectural Department — Kobe Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Kobe District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Kakogawa Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Higashi-Harima District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Himeji Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Naka-Harima District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Koto Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Nishi-Harima District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Tajima Fisheries Office, Tajima District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Sumoto Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Awaji District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Wakayama Prefectural Government — Kaisou Promotions Bureau, Wakayama Prefectural Government — Arida Promotions Bureau, Wakayama Prefectural Government — Hidaka Promotions Bureau, Wakayama Prefectural Government — Nishimuro Promotion Bureau, Wakayama Prefectural Government — Higashimuro Promotion Bureau, Wakayama Prefectural Government — Fishery Division, Fishery Development Bureau, Department of Agriculture, Forestry and Fishery, Tottori Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Shimane Prefectural Government — Fisheries Office, Oki Branch Office, Shimane Prefectural Government — Matsue Fisheries Office, Shimane Prefectural Government — Hamada Fisheries Office, Shimane Prefectural Government — Okayama Prefectural Government — Hiroshima Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Yamaguchi Prefectural Government — Fisheries Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Tokushima Prefectural Government — Fisheries Division, Agricultural Administration and Fisheries Department, Kagawa Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Fisheries Bureau, Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Ehime Prefectural Government — Fisheries Management Division, Kochi Prefectural Government — Fishery Administration Division, Fishery Bureau, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Fukuoka Prefectural Government — Fisheries Division, Saga Prefectural Government

Państwo trzecie	Właściwe organy
	— Resource Management Division, Fisheries Department, Nagasaki Prefectural Government — Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Kumamoto Prefectural Government — Tamana Regional Promotion Bureau, Kumamoto Prefectural Government — Yatsushiro Regional Promotion Bureau, Kumamoto Prefectural Government — Amakusa Regional Promotion Bureau, Kumamoto Prefectural Government — Oita Prefectural Government — Fisheries Administration Division, Agriculture and Fisheries Department, Miyazaki Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Kagoshima Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Miyazaki Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Kagoshima Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Okinawa Prefectural Government — Agriculture, Forestry and Fisheries Management Division, Miyako Regional Agriculture Forestry and Fisheries Promotions Center, Okinawa Prefectural Government — Agriculture, Forestry and Fisheries Management Division, Yaeyama Regional Agriculture, Forestry and Fisheries Promotions Center, Okinawa Prefectural Government b): — Fisheries Management Division, Bureau of Fisheries, Department of Fisheries and Forestry, Hokkaido Government — Aomori Prefectural Government — Hachinohe Fisheries Office, Sanpachi District Administration Office, Aomori Prefectural Government — Mutsu Fisheries Office, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Seihoku District Administration Office, Aomori Prefectural Government — Ajigasawa Fisheries Office, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Seihoku District Administration Office, Aomori Prefectural Government — Fisheries Industry Promotion Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Kuji Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Miyako Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Kamaishi Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Ofunato Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Industry Promotion Division, Agriculture Forestry and Fisheries Department, Miyagi Prefectural Government — Fisheries and Fishing Ports Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Akita Prefectural Government — Fisheries Division, Industrial and Economic Affairs Department Shonai Area General Branch Administration Office, Yamagata Prefectural Government — Fishery Division, Fukushima Prefectural Government — Fishery Office, Fukushima Prefectural Government — Fisheries Administration Division, Ibaraki Prefectural Government — Marine Industries Promotion Division, Chiba Prefectural Government — Fishery section, Agriculture, Forestry and Fishery Division, Bureau of Industrial and Labor Affairs, Tokyo Metropolitan Government — Fisheries Division, Environment and Agriculture Department, Kanawaga Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Niigata Prefectural Government — Promotion Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Promotion Department, Sado Regional Promotion Bureau, Niigata Prefectural Government — Fisheries and Fishing Port Division, Toyama Prefectural Government — Fishery Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Ishikawa Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Fukui Prefectural Government

Państwo trzecie	Właściwe organy
	— Reinan Regional Promotion Bureau, Fukui Prefectural Government — Office of Fishery Management, Division of Fishery, Department of Industry, Shizuoka Prefectural Government — Fisheries Administration Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Aichi Prefectural Government — Fisheries Resource Office, Department of Agriculture, Fisheries, Commerce and Industry, Mie Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Kyoto Prefectural Government — Fisheries Office, Kyoto Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Environment, Agriculture, Forestry and Fisheries, Osaka Prefectural Government — Fisheries Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Bureau, Agriculture and Environmental Department, Hyogo Prefectural Department — Kobe Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Kobe District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Kakogawa Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Higashi-Harima District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Himeji Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Naka-Harima District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Koto Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Nishi-Harima District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Tajima Fisheries Office, Tajima District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Sumoto Agriculture, Forestry and Fisheries Office, Awaji District Administration Office, Hyogo Prefectural Government — Wakayama Prefectural Government — Kaisou Promotions Bureau, Wakayama Prefectural Government — Arida Promotions Bureau, Wakayama Prefectural Government — Hidaka Promotions Bureau, Wakayama Prefectural Government — Nishimuro Promotion Bureau, Wakayama Prefectural Government — Higashimuro Promotion Bureau, Wakayama Prefectural Government — Fishery Division, Fishery Development Bureau, Department of Agriculture, Forestry and Fishery, Tottori Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Shimane Prefectural Government — Fisheries Office, Oki Branch Office, Shimane Prefectural Government — Matsue Fisheries Office, Shimane Prefectural Government — Hamada Fisheries Office, Shimane Prefectural Government — Okayama Prefectural Government — Hiroshima Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Yamaguchi Prefectural Government — Fisheries Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Tokushima Prefectural Government — Fisheries Division, Agricultural Administration and Fisheries Department, Kagawa Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Fisheries Bureau, Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Ehime Prefectural Government — Fisheries Management Division, Kochi Prefectural Government — Fishery Administration Division, Fishery Bureau, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Fukuoka Prefectural Government — Fisheries Division, Saga Prefectural Government

Państwo trzecie	Właściwe organy
	— Resource Management Division, Fisheries Department, Nagasaki Prefectural Government — Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Kumamoto Prefectural Government — Tamana Regional Promotion Bureau, Kumamoto Prefectural Government — Yatsushiro Regional Promotion Bureau, Kumamoto Prefectural Government — Amakusa Regional Promotion Bureau, Kumamoto Prefectural Government — Oita Prefectural Government — Fisheries Administration Division, Agriculture and Fisheries Department, Miyazaki Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Kagoshima Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Miyazaki Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Kagoshima Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Okinawa Prefectural Government — Agriculture, Forestry and Fisheries Management Division, Miyako Regional Agriculture Forestry and Fisheries Promotions Center, Okinawa Prefectural Government — Agriculture, Forestry and Fisheries Management Division, Yaeyama Regional Agriculture, Forestry and Fisheries Promotions Center, Okinawa Prefectural Government — Fishery Agency, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, — Iwate Regional Marine Fisheries Management Commission — Fisheries Division, Tsu Agriculture, Forestry, Fisheries, Commerce, Industry and Environment Office, Mie Prefectural Government — Fisheries Division, Ise Agriculture, Forestry, Fisheries, Commerce, Industry and Environment Office, Mie Prefectural Government — Fisheries Division, Owase Agriculture, Forestry, Fisheries, Commerce, Industry and Environment Office, Mie Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Kyoto Prefectural Government c), e), f), g): — Fisheries Agency, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries d): — Fisheries Management Division, Bureau of Fisheries, Department of Fisheries and Forestry, Hokkaido Government — Fisheries Agency, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries — Aomori Prefectural Government — Fisheries Industry Promotion Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Iwate Prefectural Government — Iwate Regional Marine Fisheries Management Commission — Fisheries Department, Kuji Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Miyako Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Kamaishi Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Department, Ofunato Regional Promotion Bureau, Iwate Prefectural Government — Fisheries Industry Promotion Division, Agriculture Forestry and Fisheries Department, Miyagi Prefectural Government — Fisheries and Fishing Ports Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Akita Prefectural Government — Fisheries Division, Industrial and Economic Affairs Department Shonai Area General Branch Administration Office, Yamagata Prefectural Government — Fishery Division, Fukushima Prefectural Government — Fisheries Administration Division, Ibaraki Prefectural Government

Państwo trzecie	Właściwe organy
	— Marine Industries Promotion Division, Chiba Prefectural Government — Fishery section, Agriculture, Forestry and Fishery Division, Bureau of Industrial and Labor Affairs, Tokyo Metropolitan Government — Fisheries Division, Environment and Agriculture Department, Kanawaga Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Niigata Prefectural Government — Fisheries and Fishing Port Division, Toyama Prefectural Government — Fishery Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Ishikawa Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Fukui Prefectural Government — Reinan Regional Promotion Bureau, Fukui Prefectural Government — Office of Fishery Management, Division of Fishery, Department of Industry, Shizuoka Prefectural Government — Fisheries Administration Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Aichi Prefectural Government — Fisheries Resource Office, Department of Agriculture, Fisheries, Commerce and Industry, Mie Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Kyoto Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Environment, Agriculture, Forestry and Fisheries, Osaka Prefectural Government — Fisheries Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Bureau, Agriculture and Environmental Department, Hyogo Prefectural Department — Wakayama Prefectural Government — Fishery Division, Fishery Development Bureau, Department of Agriculture, Forestry and Fishery, Tottori Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Shimane Prefectural Government — Okayama Prefectural Government — Hiroshima Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Yamaguchi Prefectural Government — Fisheries Division, Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Tokushima Prefectural Government — Fisheries Division, Agricultural Administration and Fisheries Department, Kagawa Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Fisheries Bureau, Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Ehime Prefectural Government — Fisheries Management Division, Kochi Prefectural Government — Fishery Administration Division, Fishery Bureau, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Fukuoka Prefectural Government — Fisheries Division, Saga Prefectural Government — Resource Management Division, Fisheries Department, Nagasaki Prefectural Government — Department of Agriculture, Forestry and Fisheries, Kumamoto Prefectural Government — Oita Prefectural Government — Fisheries Administration Division, Agriculture and Fisheries Department, Miyazaki Prefectural Government — Fisheries Promotion Division, Kagoshima Prefectural Government — Fisheries Division, Department of Agriculture, Forestry and Fisheries Department, Okinawa Prefectural Government
KENIA	a): — Kenya Maritime Authority

Państwo trzecie	Właściwe organy
KOREA	od b) do g): — Ministry of Fisheries Development a), b), d), f), g): — Ministry for Food, Agriculture, Forestry and Fisheries c), e): — National Fisheries Products Quality Inspection Service and its 13 branch offices: — Seoul Branch Office — Incheon Branch Office — Janghang Branch Office — Yeosu Branch Office — Mokpo Branch Office — Wando Branch Office — Jeju Branch Office — Busan Branch Office — Tongyoung Branch Office — Pohang Branch Office — Gangneung Branch Office — Incheon International Airport Branch Office — Pyeongtaek Branch Office
MADAGASKAR	a): — Agence Portuaire Maritime et Fluviale, Service Regional de la Pêche et des Ressources Halieutiques de Diana, Sava, Sofia, Boeny, Melaky, Analanjiforo, AtsinananNan, Atsimo-Atsinanana, Vatovavy Fitovinany, Menabe, Atsimo-Andrefana, Anosy, Androy b): — Ministère chargé de la Pêche c), d): — Centre de Surveillance des Pêches e), f), g): — Direction Générale de la Pêche et des Ressources Halieutiques
MALEZJA	a), b): — Department of Fisheries Malaysia Department of Fisheries Sabah d): — Department of Fisheries Malaysia, Department of Fisheries Sabah, Fisheries Development Authority of Malaysia, Malaysian Quarantine and Inspection Services, Royal Malaysian Police, Royal Malaysian Navy c): — nie dotyczy e), f): — Department of Fisheries, Malaysia g): — Department of Fisheries Malaysia Ministry of Agriculture and Agro-based
MALEDIWY	a): — Ministry of Housing, Transport and Environment b): — Ministry of Fisheries and Agriculture, Ministry of Economic Development

Państwo trzecie	Właściwe organy
MAURETANIA	c), e), f), g): — Ministry of Fisheries and Agriculture
	d): — Coast Guard, Maldives National Defence Force Maldives Police Service
	a): — Direction de la Marine Marchande
	b): — Direction de la Pêche Industrielle
	od c) do f) — Délégation à la Surveillance des Pêches et au Contrôle en Mer (DSPCM)
	g): — Ministre des Pêches et de l'Economie Maritime
	od a) do g): — Fishery Division, Ministry of Agro Industry, Food Production and Security
	a), b), e), g): — Monsieur le Préfet de Mayotte
	c): — Centre de Surveillance des Pêches CROSS A ETEL
	d): — Monsieur le Préfet de la Réunion
MEKSYK	a), c), g): — Director General de Planeación, Programación y Evaluación
	b): — Director General de Ordenamiento Pesquero y Acuícola
	d), e): — Director General de Inspección y Vigilancia
	f): — Comisión Nacional de Acuicultura y Pesca
	a): — Ministry of Transport, Maritime Affairs and Telecommunications
	od b) do g): — Ministry of Agriculture, Forestry and Watermanagement
MAROKO	a), b), e), f): — Direction des Pêches Maritimes et de l'Aquaculture
	c): — Délégations des Pêches Maritimes de Jebha, Nador, Al Hoceima, M'diq, Tanger, Larache, Kenitra-Mehdia, Mohammedia, Casablanca, El Jadida, Safi, Essaouira, Agadir, Sidi Ifni, Tan-Tan, Laâyoune, Boujdour, Dakhla
	d): — Direction des Pêches Maritimes, Délégations des Pêches Maritimes de Jebha, Nador, Al Hoceima, M'diq, Tanger, Larache, Kenitra-Mehdia, Mohammedia, Casablanca, El Jadida, Safi, Essaouira, Agadir, Sidi Ifni, Tan-Tan, Laâyoune, Boujdour, Dakhla
	g): — Secrétariat général du Département de la Pêche Maritime

Państwo trzecie	Właściwe organy
MOZAMBIK	a): — National Marine Institute od b) do g): — National Directorate of Fisheries Administration
BIRMA	a): — Department of Marine Administration od b) do g): — Department of Fisheries, Ministry of Livestock and Fisheries
NAMIBIA	a): — Ministry of Works, Transport and Communication b), d), f), g): — Ministry of Fisheries and Marine Resources c), e): — Ministry of Fisheries and Marine Resources (Walvis Bay) Ministry of Fisheries and Marine Resources (Lüderitz)
ANTYLE HOLENDERSKIE	a), f): — Directorate of Shipping and Maritime Affairs b), e): — Directorate of Economic Affairs c): — Directorate of Economic Affairs oraz Inspectorate of Public Health d): — Directorate of Economic Affairs, Directorate of Shipping and Maritime Affairs, and General Attorney of the Netherland Antilles
NOWA KALE- DONIA	a), b), c), e), f), g): — Service des Affaires Maritimes, de la Marine Marchande et des Pêches Maritimes d): — Etat-Major Inter-Armées
NOWA ZELANDIA	a), b), c), d), f), g): — Ministry of Fisheries e): — New Zealand Food Safety Authority Ministry of Fisheries
NIKARAGUA	a): — Dirección General de Transporte Acuático del Ministerio de Transporte e Infraestructura b), d), f), g): — Presidente Ejecutivo, Instituto Nicaragüense de la Pesca y Acuicultura (INPESCA) c): — Delegaciones Departamentales de INPESCA: Puerto Cabezas, Chinandega, Bluefields, Rivas e): — Dirección de Monitoreo, Vigilancia y Control, INPESCA
NIGERIA	a): — Nigerian Maritime Administration and Safety Agency b), e), g): — Federal Ministry of Agriculture and Water Resources

Państwo trzecie	Właściwe organy
NORWEGIA	c), d): — Federal Department of Fisheries
	f): — Fisheries Resources monitoring, control and Surveillance
	a), b), e), f), g): — Directorate of Fisheries
	c): — Norges Sildesalgslag, Norges Råfisklag, Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag, Vest-Norges Fiskesalgslag, Rogaland Fiskesalgslag S/L, Skagerakfisk S/L
	d): — Directorate of Fisheries The Norwegian Coastguard The Police and the Public Prosecuting Authority
OMAN	od a) do c): — Ministry of Fisheries Wealth, Directorate General of Fisheries, Dhofar Region, Department of Fisheries Affairs
	od d) do f): — Ministry of Fish Wealth
PAKISTAN	a): — Mercantile Marine Department
	b), d): — Marine Fisheries Department, Directorate of Fisheries of Balochistan, Directorate of Fisheries of Sindh
	c), e), f): — Marine Fisheries Department
	g): — Ministry of Livestock and Dairy Development
PANAMA	a): — Dirección General de Marina Mercante de la Autoridad Marítima de Panamá and Autoridad de los Recursos Acuáticos de Panamá
	b), c), e), f), g): — Autoridad de los Recursos Acuáticos de Panamá
	d): — Ministerio de Salud, Ministerio de Comercio Exterior, Autoridad de los Recursos Acuáticos de Panamá oraz Autoridad Marítima de Panamá
PAPUA NOWA GWINEA	od a) do g): — PNG National Fisheries Authority
PERU	a), b): — Director General de Extracción y Procesamiento pesquera del Ministerio and Direcciones Regionales de la Producción de los Gobiernos Regionales de Tumbes, Piura, Lambayeque, La Libertad, Ancash, Lima, Callao, Ica, Arquipa, Moquegua y Tacna
	c): — Dirección General de Seguimiento, Control y Vigilancia del Ministerio de Producción and Direcciones Regionales de la Producción de los Gobiernos Regionales de Tumbes, Piura, Lambayeque, La Libertad, Ancash, Lima, Callao, Ica, Arquipa, Moquegua y Tacna
	d), e), f): — Director General de Seguimiento, Control y Vigilancia del Ministerio de la Producción

Państwo trzecie	Właściwe organy
FILIPINY	g): — Viceministro de Pesquería del Ministerio de la Producción a): — Maritime Industry Authority od b) do g): — Bureau for Fisheries and Aquatic Resources, Department of Agriculture
ROSJA	od a) do g): — Federal Agency for Fisheries, oraz Territorial Department of Barentsevo-Belomorskoye, Primorskoye, Zapadno-Baltiyskoye, oraz Azovo-Chernomorskoye
SAINT PIERRE I MIQUELON	a), c), d), e), f), g): — Service des Affaires Maritimes de Saint-Pierre-et-Miquelon b): — Préfet de Saint-Pierre-et-Miquelon
SENEGAL	a): — Agence Nationale des Affaires Maritimes b): — Ministre de la Pêche c): — Directeur des Industries de Transformation de la Pêche, Directeur de la Protection et de la Surveillance des Pêches d), e), f), g): — Directeur de la Protection et de la Surveillance des Pêches
SESZELE	a): — Seychelles Maritime Safety Administration b): — Seychelles Licensing Authority od c) do g): — Seychelles Fishing Authority
WYSPY SALOMONA	a): — Marine Division, Ministry of Infrastructure and Development (MID) od b) do g): — Ministry of Fisheries and Marine Resources (MFMR)
REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI	od a) do g): — Marine and Coastal Management, Department of Environmental Affairs
SRI LANKA	a) to g): — Department of Fisheries and Aquatic Resources
ŚWIĘTA HELENA	a): — Registrar of Shipping b), d), e), f), g): — Senior Fisheries Officer, Directorate of Fisheries c): — H.M. Customs, Government of St. Helena
SURINAM	a): — Maritime Authority Suriname

Państwo trzecie	Właściwe organy
TAJWAN	od b) do g): — Ministry of Agriculture, Animal Husbandry and Fisheries a): — Council of Agriculture od b) do g): — Fisheries Agency
FRANCUSKIE TERYTORIA POŁUDNIOWE	od a) do g): — Monsieur le Préfet Administrateur Supérieur des Terres Australes et Antarctiques Françaises
TANZANIA	od a) do g): — Director of Fisheries Development, Ministry of Livestock Development and Fisheries
TAJLANDIA	od a) do g): — The Department of Fisheries of Thailand
TUNEZJA	a): — Office de la Marine Marchande et des Ports/ Ministère du Transport od b) do d): — Arrondissement de la Pêche et de l'Aquaculture de Jendouba, Bizerte, Ariana, Tunis, Nabeul, Sousse, Monastir, Mahdia and Gabes and Division de la Pêche et de l'Aquaculture de Sfax and Médenine od e) do f): — Direction Générale de la Pêche et de l'Aquaculture/Ministère de l'Agriculture et des Ressources hydrauliques
TURCJA	a), b): — 81 provincial Directorates of the Ministry of Agriculture and Rural Affairs c): — General Directorate for Protection and Conservation, 81 Provincial Directorates of the Ministry of Agriculture and Rural Affairs, and 24 Districts Directorate of the Ministry of Agriculture and Rural Affairs d): — General Directorate for Protection and Conservation 81 Provincial Directorates of the Ministry of Agriculture and Rural Affairs Turkish Coast Guard Command e), f), g): — General Directorate for Protection and Conservation
URUGWAJ	od b) do g): — Dirección Nacional de Recursos Acuáticos
STANY ZJED- NOCZONE	a): — United States Coast Guard od b) do g): — National Marine Fisheries Service
WIETNAM	a), b), c): — Department of Capture Fisheries and Resources Protection (DECAFIREP) and Department of Capture Fisheries and Resources Protection of Provinces Division

Państwo trzecie	Właściwe organy
WENEZUELA	d): — Inspection of DECAFIREP and Inspection of Agriculture and Rural Development Division belonging to the provinces
	e), f), g): — Department of Capture Fisheries and Resources Protection
	od a) do g): — Presidente del Instituto Socialista de la Pesca y Acuicultura
WALLIS I FUTUNA	a): — Le chef du Service des Douanes et des Affaires Maritimes
	od b) do f): — Le Directeur du Service d'Etat de l'Agriculture, de la Forêt et de la Pêche
	g): — Le Préfet, Administrateur supérieur du Territoire
JEMEN	a): — Maritime Affairs Authority - Ministry of Transport
	od b) do f): — Production and Marketing Services Sector, Ministry of Fish Wealth and its branches of Aden, Alhodeidah, Hadramout and Almahara

V

(Ogłoszenia)

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2010/C 190/07)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„CORNISH PASTY”

NR WE: UK-PGI-005-0727-11.11.2008

ChOG (X) ChNP ()

1. **Nazwa:**

„Cornish Pasty”

2. **Państwo członkowskie lub kraj trzeci:**

Zjednoczone Królestwo

3. **Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:**3.1. *Rodzaj produktu:*

Klasa 2.4. Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie

3.2. *Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:*

„Cornish Pasty” to aromatyczny pasztecik w kształcie litery „D”, nadziewany wołowiną, warzywami i przyprawami.

C i a s t o

Ciasto może być kruche, francuskie albo ptysiowe, w zależności od indywidualnego przepisu piekarza. Po napełnieniu nadzieniem ciasto można oznaczyć do celów identyfikacji produktu np. dziurką wyciętą nożem, nacięciami lub elementem wyciętym z ciasta, można je również pokryć powłoką z mleka, jaja lub z mleka i jaja razem, aby uzyskać jego złocistą barwę. Foremka z ciasta jest aromatyczna i dostatecznie trwała, by zachować kształt w trakcie całego procesu pieczenia, chłodzenia i obróbki; uniemożliwia rozklejenie lub pękanie produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

Nadzienie pasztecika

Na nadzienie „Cornish Pasty” składają się następujące składniki:

- pokrojony w plasterki lub kostki ziemniak,
- brukiew,
- cebula,
- (zawartość warzyw w paszteciku musi wynosić co najmniej 25 %),
- pokrojona w kostkę lub zmielona wołowina,
- (zawartość mięsa w paszteciku musi wynosić co najmniej 12,5 %),
- przyprawy do smaku, głównie sól i pieprz.

W nadzieniu nie można stosować innych rodzajów mięsa, warzyw, np. marchwi, ani żadnych sztucznych dodatków, a wszystkie składniki nadzienia w chwili sklejania produktu muszą być surowe.

Uwaga: zgodnie z tradycją w Kornwalii „brukiew” nazywana jest „rzepą”, tak więc te dwa terminy stosuje się wymiennie, ale w rzeczywistości składnikiem jest „brukiew”.

Przy sklejaniu „Cornish Pasty” paszteciki są formowane w literę „D”, a brzegi ciasta są ręcznie lub mechanicznie karbowane po jednej stronie, ale nigdy na szczycie.

Cały pasztecik piecze się na wolnym ogniu, aby maksymalnie wydobyć aromat z surowych składników. Inną wyróżniającą cechą „Cornish Pasty” jest to, że chociaż jego składniki można odróżnić po wyglądzie, smaku i teksturze, połączenie smaków surowej wołowiny i warzyw tworzy razem zrównoważony i naturalny aromatyczny smak całego produktu. Ciasto nabiera również delikatnego aromatu.

„Cornish Pasty” nie może zawierać sztucznych barwników, substancji wzmacniających smak ani konserwantów. W sprzedaży występuje w wielu wariantach pod względem rozmiaru i masy oraz w wielu rodzajach punktów sprzedaży, w tym w sklepach mięsnych i piekarniach, supermarketach, delikatesach i punktach sprzedaży żywności.

3.3. Surowce:

—

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

—

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

Sklejanie pasztecików podczas przygotowania do pieczenia musi mieć miejsce na wyznaczonym obszarze.

Samo pieczenie nie musi odbywać się w obrębie wyznaczonego obszaru geograficznego, można wysłać gotowe, ale nieupieczone lub zamrożone paszteciki do piekarni lub innych punktów sprzedaży poza obszarem, gdzie mogą zostać przygotowane do spożycia poprzez wypiek w piecach.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd:

Nie dotyczy.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:

Logo „Cornish Pasty”, które zawiera potwierdzenie oryginalności, należy umieszczać na wszystkich opakowaniach i materiałach punktu sprzedaży.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:

Obszar administracyjny Kornwalii.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Klimat Kornwalii – wilgotny i łagodny – i jej położenie geograficzne czynią z niej doskonałe miejsce zarówno do produkcji wołowiny, jak i uprawy warzyw. Ziemniaki i brukiew/rzepa od dawna należały, i nadal należą, do głównych upraw ogrodniczych Kornwalii. Choć nie wymaga się, aby surowe składniki pasztecika pochodziły z Kornwalii, w praktyce wiele z nich nadal dostarczają miejscowi rolnicy, którzy kontynuują w ten sposób od dawna utrwalone, obustronnie korzystne relacje między kornwalijskim rolnikiem a kornwalijskim piekarzem.

Korzenie górnictwa w Kornwalii sięgają wiele stuleci wstecz, chociaż szczyt rozwoju tego przemysłu przypada na wiek XVIII i XIX. Znaczenie górniczego dziedzictwa tego obszaru wyraża się w fakcie, że chociaż sama działalność przemysłowa obecnie wygasła, niektóre krajobrazy górnicze w Kornwalii zostały uznane w 2006 r. za światowe dziedzictwo.

Górnicy i rolnicy zabierali to gotowe, łatwe do spożycia i przenoszenia danie do pracy, ponieważ bardzo dobrze spełniało swoje zadanie. Rozmiar i kształt produktu ułatwiał przenoszenie (zazwyczaj w kieszeni), foremka z ciasta izolowała zawartość i była dostatecznie trwała, by się nie rozpaść, a zdrowe, pożywne składniki były odpowiednim pożywieniem dla pracujących długo i w pocie czoła górników. Jest wiele opowieści na temat kształtu pasztecika. Najpopularniejsza z nich mówi, że kształt litery „D” umożliwiał mężczyznom pracującym w kopalniach cyny ogrzanie pasztecików pod ziemią i bezpieczne ich spożycie. Skórka (karbowany brzeg) była używana jako uchwyt, którego następnie pozbywano się z powodu wysokich poziomów obecności arsenu w kopalniach rud cyny.

Istnieją niezliczone historyczne dowody potwierdzające znacznie „Cornish Pasty” jako części kulinarnego dziedzictwa hrabstwa. Pasztecik stał się powszechną potrawą w XVI i XVII w., a swoją prawdziwą kornwalijską tożsamość uzyskał w ciągu ostatnich 200 lat.

Z badań wynika, że związki pomiędzy pasztecikiem a Kornwalią są dziś tak silne jak 200 lat temu, zarówno w obrębie hrabstwa, jak i poza nim. Turyści odwiedzają Kornwalię od czasu powstania połączeń kolejowych z hrabstwem, a degustacja „Cornish Pasty” staje się integralnym elementem ich wizyt. Z badania przeprowadzonego na temat stosunku do lokalnych potraw w Kornwalii wynika, że „Cornish Clotted Cream” (produkt objęty już ChNP) i „Cornish Pasty” są produktami najczęściej degustowanymi przez odwiedzających. Znamienne jest, że ankietowani w tym badaniu opisywali rodzaj pasztecików, które spożywali podczas zwiedzania hrabstwa, jako „właściwe paszteciki”, wskazując na znaczną różnicę pomiędzy „Cornish Pasty” z Kornwalii a bardziej ogólną, produkowaną masowo odmianą pasztecika, która obecnie może nosić taką nazwę. „Cornish Pasty” i „Cornish Clotted Cream” są również produktami najczęściej zabieranymi przez odwiedzających do domów z lokalnych punktów sprzedaży lub poprzez zamówienia pocztowe (źródło: *Consumer Attitudes to Cornish Produce*, Ruth Huxley, 2002).

5.2. Specyfika produktu:

„Cornish Pasty” wyróżnia się w wyglądzie kształtem litery „D” i karbowanym brzegiem. Kształt został pomyślany tak, aby ułatwić przenoszenie (zazwyczaj w kieszeni) i umożliwić mężczyznom pracującym w kopalniach cyny ogrzewanie pasztecików pod ziemią i bezpieczne ich spożycie. Skórka (karbowany brzeg) była używana jako uchwyt, którego następnie pozbywano się z powodu wysokich poziomów obecności arsenu w kopalniach rud cyny. Foremka z ciasta izolowała zawartość i była dostatecznie trwała, by się nie rozpaść, a zdrowe, pożywne składniki były odpowiednim pożywieniem dla pracujących długo i w pocie czoła górników.

- 5.3. Związek przyczynowy zachodzący pomiędzy charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) albo szczególnymi cechami jakościowymi, renomą lub innymi właściwościami produktu (w przypadku ChOG):

„Cornish Pasty” posiada ugruntowaną pozycję i renomę w ramach kulinarnego dziedzictwa Kornwalii; potrawa była opisywana na przestrzeni wielu stuleci. Pasztecik stał się powszechnym przysmakiem w wieku XVI i XVII, a swoją prawdziwą kornwalijską tożsamość uzyskał w ciągu ostatnich 200 lat.

Pod koniec XVIII w. „Cornish Pasty” stał się podstawowym pożywieniem robotników w całej Kornwalii, a także ich rodzin. Górnicy i rolnicy zabierali to gotowe, łatwe do spożycia i przenoszenia danie do pracy, ponieważ bardzo dobrze spełniało swoje zadanie.

Dowody na to, że „Cornish Pasty” jest tradycyjnym kornwalijskim daniem można znaleźć w *Worgan's Agricultural Survey of Cornwall* (badanie rolnictwa Kornwalii Worgana) z 1808 r. Znajduje się w nim wzmianka o „robotniku mającym przy sobie zazwyczaj kawałek wołowiny w paszteciku”. Archiwa z lat sześćdziesiątych XIX w. pokazują, że dzieci zatrudnione w kopalniach również brały paszteciki ze sobą jako część swojego *crib* lub *crout* (określenia na przekąskę lub lunch w lokalnym dialekcie).

Na początku XX w. „Cornish Pasty” był produkowany na szeroką skalę w całym hrabstwie jako podstawowe pożywienie dla rolników i górników. Istnieją przykłady pocztówek z czasów króla Edwarda VII, datowanych na lata 1901–1910, prezentujące „Cornish Pasty” i fragmenty książek kucharskich, *Good Things in England* (1922) i *Cornish Recipes, Ancient and Modern* (1929), przedstawiające typowe przepisy na paszteciki.

Z badań wynika, że związki pomiędzy pasztecikiem a Kornwalią są dziś tak silne jak 200 lat temu, zarówno w obrębie hrabstwa, jak i poza nim. Turyści odwiedzają Kornwalię od czasu powstania połączeń kolejowych z hrabstwem, a degustacja „Cornish Pasty” staje się integralnym elementem ich wizyt.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

<http://www.defra.gov.uk/foodfarm/food/industry/regional/foodname/products/documents/cornish-pasty-pgi.pdf>

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2010/C 190/08)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

STRESZCZENIE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΕΛΙΕΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ” (PRASINES ELIES CHALKIDIKIS)

NR WE: EL-PDO-0005-0539-27.03.2006

ChNP (X) ChOG ()

Niniejsze streszczenie zawiera główne elementy specyfikacji produktu i jest przeznaczone do celów informacyjnych.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego:

Nazwa: Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων., Δ/ση Βιολογικής Γεωργίας, Τμήμα ΠΟΠ – ΠΓΕ – Ιδιότυπων και Παραδοσιακών Προϊόντων (Ministerstwo Rozwoju Obszarów Wiejskich i Środków Spożywczych, Dyrekcja ds. Rolnictwa Ekologicznego, Departament chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności)

Adres: Αχαρνών 29/Acharnon 29
104 39 Αθήνα/Athens
ΕΛΛΑΔΑ/GREECE

Tel. +30 2102125152

Faks —

E-mail: ax29u030@minagric.gr

2. Grupa składająca wniosek:

Nazwa: Κοινοπραξία Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών Πολυγύρου και Χαλκιδικής: „Βιοκαλλιεργητική Χαλκιδικής” (grupa związków spółdzielni rolniczych z Polijiros i z Chalkidiki o nazwie „Biokalliergitiki Chalkidiki”)

Adres: Κωνσταντινουπόλεως 13/Konstantinoupoleos 13
631 00 Πολύγυρος/Polygyros
ΕΛΛΑΔΑ/GREECE

Tel. +30 2371023076

Faks —

E-mail: eas-pol@otenet.gr

Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. Rodzaj produktu:

Klasa 1.6 – Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

4. Specyfikacja produktu:

(podsumowanie wymogów określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

4.1. Nazwa produktu:

„Πράσινες Ελιές Χαλκιδικής”

(Prasines Elies Chalkidikis)

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

4.2. Opis produktu:

Oliwki „Prasines Elies Chalkidikis” pochodzą wyłącznie z odmian „Condrelia Chalkidikis” i „Chalkidikis” gatunku oliwki europejskiej (*Olea Europea L.*). Oliwki produkowane w Chalkidiki z tych odmian charakteryzują się dużym rozmiarem i wysokim stosunkiem miąższu do pestki, barwą od błyszczącej zielonej po zielonożółtą, delikatnym i owocowym aromatem, gorzkawym i lekko korzennym smakiem oraz brakiem wrażenia tłustości. Cechy te wynikają z wielowiekowego przystosowywania się drzew oliwnych do szczególnych warunków klimatyczno-glebowych regionu oraz z technik uprawy stosowanych przez plantatorów oliwek.

Oliwki „Prasines Elies Chalkidikis” są oferowane w czterech następujących postaciach:

- 1) całych oliwek;
- 2) oliwek drylowanych;
- 3) oliwek drylowanych i nadziewanych. Do nadziewania można stosować migdały, czerwoną paprykę, marchew, korniszony i czosnek, a wypełnianie wykonuje się ręcznie. Produkty zastosowane jako nadzienie nie mogą przekraczać 15 % masy oliwek;
- 4) oliwek siekanych.

Wszystkie rodzaje oliwek można przyprawić oregano, tymiankiem, liściem laurowym, czosnkiem, selerem, kaparami i czerwoną papryką. Zastosowane składniki aromatyczne nie mogą przekraczać 2,5 % masy oliwek.

Składniki zastosowane do nadziewania i do przyprawienia oliwek są produktami pochodzącymi z prefektury Chalkidiki.

W momencie wprowadzania do obrotu produkt musi posiadać następujące właściwości:

Rodzaje oliwek

Parametry	Całe	Drylowane	Drylowane nadziewane	Siekane
Właściwości fizyczne oliwek	Oliwki w kształcie cylindryczno-stożkowym z wydłużeniem w postaci wyraźnie widocznej stożkowej końcówki, o wytrzymałej i błyszczącej owocni oraz błyszczącej barwie od zielonej po zielonożółtą.			
	Miąższ jędrny i soczysty.			Miąższ lekko siekany, z nieuszkodzonymi pestkami, soczysty.
Właściwości organoleptyczne oliwek	Delikatny i owocowy aromat, brak wrażenia tłustości.			
	Gorzkawy i lekko korzenny smak. W przypadku oliwek aromatyzowanych rozróżnia się smaki przypraw.	Gorzkawy i lekko korzenny smak uzupełniony smakiem składników nadzienia.	Gorzkawy i lekko korzenny smak. W przypadku aromatyzowanych oliwek rozróżnia się smaki przypraw.	
Właściwości jakościowe oliwek	Wszystkie oliwki należą do kategorii jakościowej „najwyższej jakości” i „wyborna”, a minimalny dopuszczalny rozmiar odpowiada wartości 181/200 owoców na kg. W obu kategoriach oliwki uszkodzone stanowią mniej niż 7 % masy netto oliwek.			
Właściwości solanki	Solanka zawiera co najmniej 8 % chlorku sodu, posiada pH wynoszące 3,8–4 i minimalną kwasowość (% kwasu mlekowego) wynoszącą 0,8 %.			
Masa netto oliwek konserwowanych w solance	Co najmniej 65 % masy produktu końcowego	Co najmniej 55 % masy produktu końcowego	Co najmniej 65 % masy produktu końcowego	

W przypadku innych parametrów jakościowych i dodatków stosowanych podczas przetwarzania lub pakowania, stosuje się przepisy prawa żywnościowego i międzynarodowe normy międzynarodowej organizacji konsumentów Consumers International oraz Komisji Codex Alimentarius.

4.3. Obszar geograficzny:

Obszarem geograficznym, z którego pochodzą oliwki „Prasines Elies Chalkidikis”, jest prefektura Chalkidiki, granicząca od północnego zachodu z prefekturą Salonik i otoczona Morzem Egejskim ze wszystkich pozostałych kierunków. Z geograficznego punktu widzenia obszar obejmuje Półwysep Chalcydycki, składający się z trzech innych półwyspów; Góra Athos, znajdująca się najbardziej na wschód, nie należy do prefektury Chalkidiki, ponieważ stanowi okręg autonomiczny.

Lasy i grunty leśne zajmują 47 % powierzchni prefektury, tj. 137 160 ha, natomiast użytki rolne stanowią 32,7 %, tj. 95 500 ha. Powierzchnia nawadniana wynosi 20 000 ha i stanowi 21 % całkowitej powierzchni uprawnej. Powierzchnia plantacji oliwek w Chalkidiki wynosi 23 000 ha.

4.4. Dowód pochodzenia:

Oliwki „Prasines Elies Chalkidikis” uprawia się, przetwarza i pakuje na terytorium prefektury Chalkidiki. Producentów i plantacje oliwek rejestruje się w rejestrze upraw oliwek prefektury i w Zintegrowanym Systemie Zarządzania i Kontroli (ZSZiK), które podlegają corocznej aktualizacji. Ilość i pochodzenie surowca muszą zostać poświadczone za pomocą wymaganych zapisów księgowych po każdej dostawie do zakładów przetwórstwa, gdzie również przechowuje się rejestry producentów-dostawców. Każdy zakład przetwórstwa jest wpisany, pod swoją nazwą i z danymi adresowymi siedziby, do rejestru Izby Handlu i Przemysłu Chalkidiki oraz do odpowiedniego rejestru agencji płatniczej i kontrolnej w zakresie dopłat wspólnotowych w ramach orientacji i gwarancji (O.P.E.K.E.P.E.) pod niepowtarzalnym kodem.

4.5. Metoda produkcji:

1. Uprawa i zbiory oliwek

W Chalkidiki prawie wszystkie plantacje oliwek charakteryzują się zagęszczeniem obsadzenia na poziomie pośrednim między tradycyjnym sadem a nowoczesną plantacją oliwek, z odstępami między drzewami wynoszącymi $6 \times 6,5$, $6,5 \times 6,5$ i 6×7 m. Większość producentów stosuje, za pośrednictwem swoich organizacji, udokumentowany system zintegrowanego zarządzania uprawami (Integrated Crop Management). W związku ze zjawiskiem przemienności produkcji, ale również w celu otrzymania oliwek wysokiej jakości, producenci systematycznie stosują przycinanie gałęzi w okresie zimowym i letnim oraz usuwają odrośle drzew oliwnych.

Roczne plony kształtują się na średnim poziomie około 9 000 kg/ha.

Zbiory odbywają się od 15 września do 10–15 października, kiedy oliwka osiąga odpowiedni stopień dojrzałości i posiada pożądaną barwę, w zależności od wyników monitorowania stopnia dojrzałości prowadzonego przez producentów i ich organizacje. Producenci zbierają owoce ręcznie przy pomocy drabin i umieszczają je w skrzyniach z tworzywa sztucznego, które służą do transportu produktu do zakładu. Oliwki muszą być pozbawione liści, kawałków drewna i innych ciał obcych oraz muszą mieć jednolitą barwę od zielonej po zielonożółtą. Muszą być również pozbawione obić, zadrapań, uszkodzeń spowodowanych przez owady, nakłuć przez ptaki itd. Ważenie i przyjmowanie owoców w zakładach przetwórstwa umożliwia sporządzenie jakościowego i ilościowego kwitu przyjęcia.

2. Obróbka

Po przyjęciu oliwki przenosi się do kadzi w celu usunięcia gorzkiego smaku. W tym celu zanurza się je w roztworze wodorotlenku sodu 1,5–2 % w zależności od temperatury i stopnia dojrzałości owoców. Proces ten trwa dwanaście godzin. Następnie owoce płucze się trzy razy w celu usunięcia roztworu wodorotlenku sodu, po czym dolewa się wody do kadzi, w których oliwki pozostają przez osiem godzin, a następnie dwu- trzykrotnie zmienia się wodę w odstępach ośmiu godzin. W celu usunięcia gorzkiego smaku można również zastosować metodę naturalną, stosując jedynie wodę i przeprowadzając odpowiednie płukanie w kadziach. Bez względu na zastosowaną metodę szczególną wagę przywiązuje się do zachowania przez oliwki gorzkawego smaku.

Pod koniec tego procesu oliwki umieszcza się w kadziach fermentacyjnych, w których są zanurzone w solance o stężeniu 8,5 %. Stężenie soli i pH solanki podlegają regularnej kontroli, a w razie potrzeby dodaje się sól. Oliwki konserwuje się w ten sposób do momentu, kiedy solanka ustabilizuje się na poziomie 8,5 %. Proces fermentacji rozpoczyna się już na poprzednim etapie, a czas jego trwania, który zależy od stopnia dojrzałości owoców i od temperatury otoczenia, waha się od dwóch do czterech miesięcy.

Drylowanie przeprowadza się za pomocą maszyny. Proces ten polega na wykonaniu poprzecznego nacięcia na jednym końcu oliwki i nacięcia w kształcie krzyża od strony ogonka. Usunięcie pestki przeprowadza się za pomocą wody i mechanicznych urządzeń tłoczących. Do „siekania” oliwek stosuje się lekkie prasy mechaniczne, które nie powodują zniszczenia miąższu ani zgniecenia pestki.

Oliwki przeznaczone do nadziewania rozkłada się na blatach roboczych, na których doświadczeni pracownicy wypełniają je ręcznie. Wypełnianie oliwek jest tradycyjną czynnością w Chalkidiki, a stosowane składniki to migdały lub małe kawałki czerwonej papryki, marchew, korniszon i czosnek.

Oliwkom można nadawać aromat przy użyciu ziół z regionu (oregano, tymianku, liści laurowych, czosnku, selera i czerwonej papryki).

3. Sortowanie i kalibrowanie – pakowanie

Po fermentacji i drylowaniu oliwki wyjmuje się z kadzi i umieszcza na blatach roboczych, gdzie doświadczeni pracownicy przeprowadzają kontrolę wzrokową owoców i ręcznie usuwają oliwki uszkodzone, obite lub mające jakąkolwiek inną wadę. Następnie oliwki przemieszcza się za pomocą przenośników pasowych do sortowników, które klasyfikują je zgodnie z rozmiarem i umieszczają w opakowaniach.

Najczęściej oliwki pakuje się w pojemniki z tworzywa sztucznego składające się z materiału nieszkodliwego dla konsumenta i obojętnego w stosunku do produktu oraz w puszki i słoiki niezależnie od masy zawartości. Pojemniki wypełnia się solanką, do której można dodać do 0,2 % kwasu L-askorbinowego w celu zapewnienia lepszej konserwacji produktu.

Pakowanie oliwek może odbywać się w zakładach znajdujących się poza prefekturą Chalkidiki, gdzie produkt dostarcza się po przetworzeniu, pod warunkiem że identyfikowalność jest zapewniona przez dokumenty przewozowe, odpowiednie dokumenty księgowe i przez stosowanie zasad dotyczących etykietowania wymienione w pkt 4.8.

4.6. Związek z obszarem geograficznym:

1. Czynniki naturalne

Z agronomicznego punktu widzenia gleby w departamencie Chalkidiki doskonale nadają się do uprawy drzew oliwnych, które rozwijają się i owocują na rozmaitych gruntach, od ubogich (kamienistych) gleb wapiennych w górach po aluwialne i żyzne gleby pochodzenia wapiennego na nizinach.

Półwysep Chalkidiki posiada cechy wyjątkowo sprzyjające rozwojowi drzew oliwnych – chociaż znajduje się na północy Grecji, długa linia brzegowa Morza Egejskiego (630 km wybrzeża) pozwala mu znaleźć się na tych samych minimalnych i maksymalnych izotermach co położone bardziej na południe obszary produkcji oliwek, takie jak prefektury Messenia, Etolia i Akarnania oraz Attyka; ponadto występują tu znaczne opady deszczu, których roczna średnia wynosi od 450 mm (na nizinach) do 850 mm (w górach).

Uprawie drzew oliwnych sprzyja również klimat półwyspu Chalkidiki, który w zależności od wysokości nad poziomem morza charakteryzuje się łagodnymi lub chłodnymi zimami, łagodnymi lub ciepłymi i suchymi latami o zwiększonym nasłonecznieniu oraz długotrwałymi porami przejściowymi. Latem średnie temperatury nie przekraczają 22 °C, podczas gdy zimą temperatury minimalne rzadko osiągają – 10 °C, nawet w górach, co stanowi doskonałe warunki do pomyślnego rozwoju drzew oliwnych.

Oliwki „Prasines Elies Chalkidikis”, poza znaczną wielkością, charakteryzują się odporną i błyszczącą okrywą owocową barwy zielonej po zielonożółtą, bogatym, jędnym i soczystym miąższem, delikatnym i owocowym aromatem oraz gorzkawym i lekko korzennym smakiem.

Warunki glebowo-klimatyczne Chalkidiki, jak również techniki uprawy i przetwarzania oliwek wpływają na wyżej wymienione cechy jakościowe produktu z następujących powodów:

- długi okres względnie niskich temperatur podczas zbiorów, w połączeniu z technikami uprawy, w szczególności przycinaniem i usuwaniem odrostów, przyczynia się wraz z dynamizmem odmian do stabilności produkcji oraz do osiągania przez owoce dużych rozmiarów i wysokiego stosunku miąższu do pestki,
- z uwagi na głównie wapienne pochodzenie gleb oliwki są bogate w składniki lotne, którym zawdzięczają delikatny owocowy aromat,
- dzięki znacznemu nasłonecznieniu, łagodnym temperaturom w okresie letnim i monitorowaniu stopnia dojrzałości przez producentów i ich organizacje w momencie zbiorów oliwki mają błyszczącą zieloną barwę, soczysty miąższ i odpowiednią jędrność, co sprawia że drylowanie jest łatwe i nie pozostawia obić ani uszkodzeń,
- dzięki technikom uprawy, a w szczególności nawadnianiu i monitorowaniu stopnia dojrzałości, oliwki zachowują niską zawartość oliwy, co przyczynia się do braku tłustego smaku i do uwydatnienia zapachu przy jednoczesnym uniknięciu utleniania się, a tym samym wydłużeniu okresu przechowywania oliwek,
- tradycyjna metoda ręcznego zbioru zapewnia doskonały stan fizyczny oliwek, a następnie udane przetwarzanie, podczas gdy ręczne sortowanie i wypełnianie oliwek zapewnia doskonały i autentyczny produkt końcowy.

Podobnie, łącząc tradycyjne praktyki, zakłady przetwórstwa dostosowały techniki przetwarzania do przedmiotowych odmian i ich szczególnych właściwości, tak aby rozwiązać problemy, których przysparza oliwka podczas fermentacji, zachować w niezmienionym stanie właściwości organoleptyczne i uzyskiwać stale wyjątkowy produkt, znanego w całej Grecji ze swego gorzkawego i lekko korzennego smaku. Ukierunkowanie niektórych zakładów na wywóz przyczyniło się również do rozpowszechnienia oliwek „Prasines Elies Chalkidikis” w wielu innych krajach.

2. Czynniki historyczne

Odniesienia do istnienia gajów oliwnych na półwyspie Chalkidiki sięgają 1415 r.: wspomniano wówczas o gaju oliwnym Andronikos należącym do klasztoru Agios Pavlos na półwyspie Kassandra, o bardzo starych drzewach oliwnych rozproszonych na terenie należącym do klasztoru Vatopedi, w Suflari w Kalamarii (Nea Triglia) i w sąsiednim Dautlu (Elaiochoria), a także o młynie klasztoru Iwiron i na wyspie Kafkania w pobliżu Olympii. Na pozostałym obszarze półwyspu Chalkidiki występowały przydomowe drzewa oliwne, a od ich obecności wywodzą się często nazwy geograficzne. Wydaje się, że z owoców tych drzew oliwnych produkowano głównie oliwki stołowe.

Około połowy XIX wieku mieszkańcy Chalkidiki zaczęli poświęcać się systematycznie uprawie drzew oliwnych, szczepieniu dzikich drzew oliwnych i w bardziej ograniczonym stopniu przesadzaniu przydomowych drzew oliwnych. Wydaje się, że zmianę tę spowodowały głównie korzystne przepisy podatkowe „rozporządzenia w sprawie pozwoleń na nowe plantacje oliwek” wydanego w 1863 r. Christakis Zografos zorganizował już w 1887 r. w Portaria dużą plantację oliwek o powierzchni około 500 hektarów, na których znajdowało się ponad 32 000 drzew oliwnych. W tym samym czasie Chatzi-Osman stworzył w Gerakini w Polygyros duży młyn parowy, który wyznaczył początek modernizacji odpowiednich instalacji w Chalkidiki.

Związek Chalkidiki z drzewkami oliwnymi i ich owocami, oliwkami, opiera się, jak wynika z dokumentów historycznych, na wielowiekowej uprawie drzew oliwnych i wytwarzaniu produktów z oliwek, ale również na dużej liczbie żywych jeszcze obecnie tradycji ludowych. Oliwka stała się w Chalkidiki, przynajmniej w trakcie dwóch ostatnich wieków, ważnym punktem odniesienia, zarówno w życiu gospodarczym, jak i w działalności społecznej i tradycji kulturowej mieszkańców.

4.7. Organ kontrolny:

Nazwa: Οργανισμός Πιστοποίησης και Επιβλέψης Γεωργικών Προϊόντων (O.P.E.G.E.P.) (Organizacja ds. certyfikacji produktów rolnych) — AGROCERT

Adres: Πατησίων & Άνδρου 1/Patisson & Androu 1
112 57 Αθήνα/Athens
ΕΛΛΑΔΑ/GREECE

Tel. +30 2108231277

Faks +30 2108231438

E-mail: info@agrocert.gr

Nazwa: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χαλκιδικής (Prefektura Chalkidiki), Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης (Dyrekcja ds. rozwoju obszarów wiejskich).

Adres: 631 00 Πολύγυρος/Polygyros
ΕΛΛΑΔΑ/GREECE

Tel. +30 2371039314

Faks +30 2371339207

E-mail: agro6@chalkidiki.gov.gr

4.8. Etykietowanie:

Oprócz chronionej nazwy pochodzenia „Prasines Elies Chalkidikis” i związanego z nią oznakowania na etykietach muszą znajdować się następujące informacje pozwalające na sprawdzenie pochodzenia i ochrony:

- kod numeryczny wskazujący rok produkcji, zakład przetwórczy, partię i zakład końcowego pakowania, jeżeli końcowe pakowanie odbywa się w innym zakładzie,
- minimalny okres przydatności produktu do spożycia w przypadku końcowego pakowania,
- logo składające się z nazwy produktu napisanej literami greckimi lub łacińskimi otaczające elipsoidalny obraz, który tworzą, w tle, mapa Chalkidiki pochodząca z litografii *Society for the Diffusion of Useful Knowledge* (Towarzystwa Rozpowszechniania Wiedzy Użytecznej) z 1829 r., a na pierwszym planie gałązka oliwna z zielonymi oliwkami.

Jeżeli oliwki „Prasines Elies Chalkidikis” wykorzystuje się do produkcji pasty, zezwala się na stosowanie napisu „Πάστα από Πράσινες Ελιές Χαλκιδικής ΠΟΠ” (pasta wyprodukowana z oliwek „Prasines Elies Chalkidikis ChNP”), pod warunkiem że do przygotowania pasty wykorzystano wyłącznie oliwki „Prasines Elies Chalkidikis” z dodatkiem co najwyżej 7 % oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia.

V Ogłoszenia

INNE AKTY

Komisja Europejska

2010/C 190/07	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	33
2010/C 190/08	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	37

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL